

GIÀO MÙA

Nắng hanh, sầu rụng, Thu đi!
Đông sang se-sắt bắc chì gió lay!
Xoay vùn vũ-trụ đổi thay,
Đêm thêm giấc ngủ, quên ngày chóng qua.
Với người ta vẫn là ta,
Với Trời mình vẫn chỉ là hư không!?
Giao mùa nắng ấm tàn Đông,
Cỏ hoa chào đón Xuân hồng đáo lai.

Nhâm-Thìn Xuân hân hoan trở lại,
Nhớ năm qua, bươn trải đường trần,
Ổn Cha đãi ngộ Thiên-dân,
Nhà chung con Chúa thêm phần đắp xây.
Xuân đất khách vui đầy nỗi nhớ,
Cố-quốc xưa tư thuở ấu thơ,
Đông Tây cách trở đôi bờ,
Đó, đây ngày tháng nhả tơ với tầm.
Trải đất khách "Ba Mươi" năm lẻ,
Đàn chiên Ngài vui khỏe, ấm no,
Ít xây nhỏ, nhiều dựng to,
Nhà Cha góp sức chung lo đắp bồi.
Con dân Chúa tươi cười tỏ mở,
Cậy ơn Trời, nâng đỡ dạy khuyển,
Thánh thi, ca vịnh, tâm nguyện,
Trẻ già khuyển giục lên miền cao hơn.
Chốn cao hơn, bàn chơn vững bước,
Mong ước sao đạt được phần mình,
Đêm ngày cậy Đức Thánh Linh,
Đường trần bươn trải, linh-trình chẳng quên.
Rủ nhau hăy bước lên từng bước,
Noi Ấp-Ram thuở trước đi lên,
Trong mọi cảnh huống đường quên,
Cầu Cha Thiên-Thượng ban thêm sức thần.
Trong ơn Chúa, **Ỗ-Xuân** vĩnh-cửu,
Hồn Xuân ban chững cứu muôn người,
Vườn Xuân Ngài mãi mãi tươi,
Anh, tôi nhà Chúa hoa cười hân-hoan.
Trần-gian những tưởng Thiên-Đàng.

Xuân có Chúa

Tám tiết, Bốn mùa luân chuyển qua,
Chúa Xuân ngự trị khắp gần xa,
Nhà nhà xum-hạp, An-khang chúc,
Nước nước vui-vầy, Hạnh-phúc ca.
Thân, Mệnh, Cung, Can, người ước đoán!
Trung, Thành, Tín, Nghĩa, Chúa khuyển ta.
Trần-gian cõi tạm, tâm tâm Đạo,
Thiên-Quốc muôn đời, hưởng phúc Cha.

Linh Ân Nguyễn-Thiên-Nhân

